

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 979/2014
16.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца Н.К. из Б., чији је пуномоћник А.Б., адвокат из Н., против туженог ХЕ Ђ. ДОО К., чији је пуномоћник И.П., дипломирани правник запослен код туженог, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 7296/13 од 19.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца Н.К. из Б., изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 7296/13 од 19.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П1 328/13 од 11.09.2013. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је понуда за измену уговорених услова рада број 10-30/21 од 25.02.2013. године незаконита. Ставом другим изреке је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се поништи решење туженог број 10-20/4 од 11.03.2013. године којим тужиоцу престаје радни однос дана 15.03.2013. године због неприхватања да закључи Анекс уговора о раду, те да се наложи туженом да тужиоца врати на рад, на место које одговара његовој стручној спреми и радним способностима са местом обављања у Београду, као и да му призна сва права на рад и по основу рада, а ставом трећим изреке је обавезан тужилац да на име накнаде парничних трошкова исплати туженом износ од 2.950,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 7296/13 од 19.02.2014. године, ставом првим изреке, укинуо првостепену пресуду у ставу првом изреке и делу става другог изреке и тужбу за утврђење да је понуда за измену уговорених услова рада од 25.02.2013. године незаконита и за враћање тужиоца у место рада Београд, одбацио. Ставом другим је одбијена жалба туженог као неоснована и првостепена пресуда у преосталом делу става другог изреке је потврђена, а ставом

трећим изреке је преиначена првостепена пресуда у ставу трећем изреке и одбијен је захтев туженог да се обавезе тужилац да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 2.950,00 динара, као неоснован.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану другостепену пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11) и утврдио да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а на другу битну повреду се ревизијом се посебно не указује.

У правноснажно окончаном поступку је утврђено да је тужилац био у радном односу код туженог, распоређен на радно место директор Дирекције за производњу, са местом рада у Н., с тим што му је место рада био К. – објекат ХЕ Ђ. 2, а од Н., тужиочевог тадашњег пребивалишта, па до места рада био је организован превоз. Тужилац је 25.02.2013. године примио писмену понуду, са Анексом, за измену уговорених услова рада за обављање послова радног места инжењер за квалитет, који одговарају његовој стручној спреми и радним способностима, са местом рада у К. почев од 11.03.2013. године. Наведено је да се премештај врши због потребе процеса рада и организације рада, потребе да се попуни радно место које је остало упражњено премештајем ранијег извршиоца на друге послове, као и квалитетним и потпуним извршавањем обавеза у вези са увођењем и одржавањем свих система квалитета у ПД ХЕ Ђ.. Тужиоцу је остављен рок од осам дана за изјашњење уз назнаку да уколико се не изјасни у наведеном року сматра се да је запослени одбио понуду за закључење Анекса уговора о раду, те да уколико се не изјасни, односно не потпише Анекс уговора, да ће му бити отказан уговор о раду сагласно одредби члана 179. тачка 7. Закона о раду. Тужилац је поучен да задржава право да пред надлежним судом оспорава законитост закљученог Анекса уговора о раду уколико прихвати понуду и закључи понуђени анекс, и то у року од 90 дана од дана закључења Анекса. Тужилац се писмено изјаснио 26.02.2013. године да не прихвата понуду. Оспореним решењем, отказан му је уговор о раду са даном престанка радног односа 15.03.2013. године из разлога што је одбио да закључи понуђени Анекс уговора о раду. Утврђено је да је раздаљина од К., где је тужилац обављао рад, до понуђеног места рада К., мања од 50 километара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право, када су као неоснован одбили тужбени захтев, и закључили да је тужиоцу законито престао радни однос код туженог.

Из чињеничног утврђења произилази да је тужиоцу понуђено закључење Анекса уговора о раду, ради измене уговорених услова рада што представља овлашћење послодавца из члана 171. став 1. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05...). Понуда је дата у складу са чланом 173. истог закона који, ставом првим, прописује да запослени може да буде премештен у друго место рада под условом да је делатност послодавца такве природе да се рад обавља у местима ван седишта послодавца, односно његовог организационог дела, ако је удаљеност од места у коме запослени ради до места у коме се премешта на рад мања од 50 километара, а организован је редован превоз који омогућава благовремени долазак на рад и повратак са рада и обезбеђена је накнада трошкова превоза у висини цене превозне карте у јавном саобраћају. Ван наведених случајева, запослени, према ставу другом наведеног члана, може да буде премештен у друго место рада само уз свој пристанак.

Имајући у виду наведено, а код чињенице да је удаљеност од места у коме је тужилац радио, до места у које је премештен на рад мања од 50 километара, те да постоји организован редован превоз који омогућава благовремен долазак на рад и повратак са рада, тужилац је својим одбијањем да потпише понуђени Анекс уговора о раду активирао основ из члана 179. тачка 7. Закона о раду за отказ уговора о раду. Стога је, супротно наводима ревизије, оспорено решење законито јер је донето у складу са наведеним одредбама Закона о раду.

Имајући у виду садржину одредбе члана 173. став 1. тачка 2. Закона о раду, без утицаја на другачију одлуку је околност да је тужилац 04.03.2013. године пријавио промену пребивалишта на Београд.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић,с.р.**